

საქმე # 160100119002888418

საქმე #1/102-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

4 ოქტომბერი, 2019 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემა—კოპა—იანი**

სხდომის მდივანი - **ვერიკო წინიაშვილი, თამარ სისვაძე, ცაცა ებრა—იძე**

ბრა—დების მხარე:

პროკურორი - გი-----ი სა-----ი, გი-----ი მე-----ე

დაცვის მხარე:

ბრა—დებული - ინ-----მ მა-----ი (დაბადებული - 19-----ს, საქართველოს მოქა—აქე, პირადი #28-----, საშუა—ო განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: მარნეული, სოფელი ყი-----ო, მო-----ს ქ.N2--

ადვოკატი - ია---ე ჯღ-----ა

კვა—იფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის 1-ლი ნაწილით.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის სხვა წევრის მიმართ ძა—ადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა—ისწინებული შედეგი.

თარჯიმანი - ნა---ი იბ-----ა

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის დეკემბერში, დაახლოებით 13:00 საათზე, მარნეულის რაიონის სოფელ ყი-----ოში არსებულ სახლში, პი---ა იბ-----ას და ინ---მ მა-----ის მფლობელობაში არსებულ სახლში, ინ-----მ მა-----მა მარჯვენა გაშლილი ხელის თავის არეში ერთჯერადად დარტყმის გზით იძა—ადა თავისი მეუღლის პი---ა იბ-----ას მიმართ, რის შედეგადაც დაზარა—

ებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა მოწმეების ჩვენება, გააანა—იზა ისინი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვა—საზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - ინ-----მ მა-----ის დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვა—საზრისით, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანა—იზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარისია ინ-----მ მა-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრა—დებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ინ-----მ მა-----ის მიერ 2018 წლის დეკემბერში, დაახლოებით 13:00 საათზე, მარნეულის რაიონის სოფელ ყი-----ოში არსებულ სახლში, პი---ა იბ-----ას და ინ-----მ მა-----ის მფლობელობაში არსებულ სახლში, პი---ა იბ-----ას მიმართ ფიზიკური ძა—ადობის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრა—დების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა მტკიცებულებები: დაზარა—ებულის, მოწმეების გამოკითხვის ოქმები, ვიზუა—ური დათვა—იერების ოქმი, ვითარების აღდგენის ოქმი.

2.3. დაზარა—ებულმა პი---ა იბ-----ამ სასამართლო პროცესზე უარი განაცხადა თავისი ახლო ნათესავის - მეუღლის საწინააღდეგო ჩვენების მცემაზე.

2.4. სასამართლო ყურადღებას შეჰქერებს სხდომაზე გამოკვლეული ბრა—დების მხარის თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუა—ურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

2.5. მოწმე ელ---რ ბო-----მ (მარნეულის შს რაიონული სამმართველოს გამომძიებელი) მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ მარნეულის შს რაიონულ სამმართველოში გამოძიება დაიწყო, სოცი---ური სააგენტოს მარნეულის განყოფილებიდან შემოსული წერილის საფუძველზე, რომელშიც იკვეთებოდა პი---ა იბ-----ას მიმართ შესაძლო ძა—ადობის

ჩადენის ფაქტი. მოწმემ სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა მის მიერ ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორე და სასამართლოს განუმარტა საგამოძიებო მოქმედებების, მოწმე პი---ა იბ-----ას, ქე----ნ გვ-----ს, ბრა---დებულ ინ----მ მა-----ის გამოკითხვის დროს მიღებული ინფორმაციის თაობაზე. ასევე განმატა, რომ შემთხვევის ვითარების აღდგენისას პი---ა იბ-----ამ დეტა---ურად აღიდგინა და ხელის დემონსტრირებით მიუთითებდა სად და რა ვითარებაში მიაყენა მას ინ----მ მა-----მა ფიზიკური შეურაცხყოფა. ბრა---დებულის დაკავება ვერ მოხერხდა იმის გამო, რომ იგი საცხოვრებელ სახლში არ იმყოფებოდა, მასთან ეტაპობრივად აწარმოებდნენ ბინაზე გამოცხადებას მაგრამ იგი სახლში არ ხვდებოდათ. ინ----მ მა-----ის მამა მათ უმარტავდა, რომ ინ----მი სახლსი არ იმყოფებოდა. 2019 წლის 25 თებერვა---ს ინ----მ მა-----ი სასამართლო განჩინების საფუძველზე იქნა დაკავებული.

2.6. მოწმე ბე--კ ჯა-----მა (მარნეულის შს რაიონული სამმართველოს გამომძიებელი) სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ მიმდინარე 15 აპრილს მრნეულის რაიონულ სამმართველოში დაიწყო გამოძიება ინ----მ მა-----ის მიერ მისი მეუღლის, პი---ა იბ-----ას მიმართ განხორციელებული ძა---ადობის ფაქტზე, რა დროსაც დაზარა---ებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი, მის მიერ სასამართლოს მიერ გაცემული განჩინების საფუძველზე ქ.თბილისში მდებარე ფსიქიკური ჯანმრთელობის ცენტრიდან ამოღებული იქნა ინ----მ მა-----ის მკურნა---ობის ამსახველი სამედიცინო დოკუმენტაცია, რომელიც დაერთო საქმეს.

მოწმე გი-----ი ირ----მ (მარნეულის შს რაიონული სამმართველოს გამომძიებელი) სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა მისი მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორე და განმარტა, რომ მარნეულის რაიონული სამმართველოს უბნის ინსპექტორ გამომძიებელ ელ---რ ბო-----ის მიერ თარჯიმან ლა---ი კა-----ს და დაზარა---ებულ პი---ა იბ-----ას მონაწილეობით ლამის საათებში, მოხდა შემთხვევის ვითარების აღდგენა, რა დროსაც მარნეულის რაიონის სოფელ ყი-----ოში ინ----მ მა-----ის და პი---ა იბ-----ას საცხოვრებელ სახლის პირველ სართულზე მდებარე ოთახში პი---ა იბ-----ამ ხელის დემონსტრირებით მიუთითა ის ადგილი სადაც მისმა ქმარმა ინ----მ მა-----მა მარჯვენა გაშლილი ხელი დაარტყა თავის არეში.

2.7. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხული ქე----ნ გვ-----ს ჩვენებით დადგენილია, რომ მუშაობს სოცი---ური სააგენტოს მარნეულის განყოფილებაში სოცი---ური მუშაკის თანამდებობაზე. 2019 წლის იანვრის თვეში მეურვეობა მზრუნველობის სოცი---ური პროგრამების დეპარტამენტიდან შევიდა წერილი, სოფელ ყი-----ოში მცხოვრები პი---ა იბ-----ას იჯახის ზოგადი ოცი---ურ ეკონომიკური მდგომარეობის

შესწავლასთან დაკავშირებით. განცხადება რე-გირებისათვის დაეწერა მას. გაირკვა, რომ პი—ა იბ-----ას ყავდა ორი არასრულწლოვანი შვილი და იგი როგორც სოცი—ური მუშაკი ვა—დებული იყო მოეხდინა პი—ა იბ-----ას ოჯახში მცხოვრები ბავშვების საჭიროების გამოკვეთა და განესაზღვრა მათთვის სოცი—ური რე-ბილიტაციისა და ბავშვზე ზრუნვის სახელმწიფო პროგრამაში ჩართვასთან და სხვა მომსახურების მიზანშეწონილობა. მისი კომპეტენციის ფარგლებში შეხვდა პი—ა იბ-----ას და მის არასრულწლოვან შვილებს, რომლებმაც მას უთხრეს, რომ ინ-----მ მა-----ი, მათ მიმართ ახორციელებდა ფსიქოლოგიურ და ფიზიკურ ძა—ადობას. პი—ა იბ-----ამ ასევე უთხრა, რომ ინ-----მ მა-----ს ჰქონდა ფსიქიკური პრობლემები. არნიშნული ინფორმაციის მიღების შემდეგ მან მიმართა სამართალ---მცავ ორგანოებს, რათა მათი კომპეტენციის ფარგლებში მოეხდინათ რე-გირება არნიშნულ ფაქტთან დაკავშირებით.

2.8.2019 წლის 16 თებერვლის ვითარების აღდგენის ოქმით დასტურდება, რომ მარნეულის რაიონული სამმართველოს უბნის ინსპექტორ გამომძიებელ ელ---რ ბო-----ის მიერ უბნის ინსპექტორ გამომძიებელ გი-----ი ირ-----ის, თარჯიმან ლა---ი კა-----ს და პი—ა იბ-----ას მონაწილეობით ღამის საათებში, ხელოვნური განათების პირობებში, წინააღმდეგობის გარეშე მოხდა შემთხვევის ვითარების აღდგენა, რა დროსაც მარნეულის რაიონის სოფელ ყი-----ოში ინ-----მ მა-----ის და პი—ა იბ-----ას საცხოვრებელ სახლის პირველ სართულზე მდებარე ოთახში პი—ა იბ-----ამ ხელის დემონსტრირებით მიუთითა ის ადგილი სადაც მისმა ქმარმა ინ-----მ მა-----მა მარჯვენა გაშლილი ხელი დაარტყა თავის არეში.

2.9. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2017 წლის 16 აპრილის #004802019 დასკვნის თანახმად ინ-----მ მა-----ს აღენიშნება არაფსიქოზური დონის ფსიქიკური აშლილობა-ორგა----- პიროვნული აშლილობა (კოდი F07-0 დაავადებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით) მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენის დროს მას აღენიშნებოდა არაფსიქოზური დონის ფსიქიკური აშლილობა - ორგა----- პიროვნული აშლილობა და მას არ შეეძლო სრულად გაეცნობიერებინა თავისი ქმედების ფაქტობრივი ხასიათი და მართლწინააღმდეგობა. თავისი ფსიქიკური მდგომარეობით მას შეუძლია ანგარიში გაუწიოს თავის, უკელმძღვა—ენოს მას, მისცეს სწორი ჩვენება და მონაწილეობა მიიღოს საგამომძიებო და სასამართლო მოქმედებებში. იგი იმდაგვარი ფსიქიკური ავადმყოფობით, რომელიც ხელს უშლის სასჯელის მოხდა, დაავადებული არ არის. იგი არანებაყოფლობით სტაციონა—ურ ფსიქიატრიულ დახმარებას არ საჭიროებს. იგი შეიძლება წარსდგეს მართლმსაჯულების წინაშე და პასუხი აგოს ბრა—ად შერაცხული ქმედებისთვის.

2.10. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ ბრა—დებულმა საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოიყენა დუმილის უფლება და სასამართლოს არ მისცა ჩვენება. საქართველოს სსსკ-ის 38-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, ბრა—დებულს შეუძლია ნებისმიერ დროს გამოიყენოს დუმილის უფლება.

2.11. საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრა—დებულ ინ-----მ მა-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრა—დების მხარის მტკიცებულებები ხა-----ა ბა-----ს, ლა—ი კა-----ს, ნა----- გო-----ს ეკ-----ე შა-----ს, თე- არ-----ს მონაწილეობით ჩატარებული საპროცესო მოქმედებები არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.12. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვა—საზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრა—ეულობაში.

2.13. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვა—ისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.14. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანა—ოგიური ფაქტის

შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.15. აღნიშნულიდან გამომდინარე, შეიძლება ითქვას, რომ მტკიცების სტანდარტი არაა სავა—დებულო იყოს აბსოლუტურად სარწმუნო, თუმცა, უნდა აკმაყოფილებდეს შესაძლებლობის საკმაოდ მაღა— სტანდარტს და უნდა გოვებდეს მხოლოდ უმნიშვნელო შესაძლებლობას საპირისპიროს არსებობაში.

2.16. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შე-ფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulchevy v. Russia, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.17. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, ასევე მოწმეების მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემულ ჩვენებას აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვა—საზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1 სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინა—იზებულია ოჯახური ძა—ადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძა—ადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა—ისწინებული შედეგი.

3.2. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასა—ებით, დადგენილია, რომ დაზარა—ებული პი—ა იბ-----ა არის ბრა—დებულ ინ-----მ მა-----ის მეუღლე. საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ მუხლის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძა—ი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან

საოჯახო მეურნეობას.

3.3. ამდენად, ბრა—დებული ინ----მ მა-----ი და დაზარა—ებული პი---ა იბ-----ა საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად ითვლებიან ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.4. სასამართლო ასევე განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძა—ადობაში; ბ) სისტეტამტურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძა—ადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარა—ებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა—ისწინებული მძიმე შედეგი.

3.5. მოცემულ შემთხვევაში მოწმე -ქე-----ნ გვ-----ს, ბე--კ ჯა-----ის, ელ---რ ბო-----ის, გი-----ი ირემაშვილის ჩვენებით, შემთხვევის ვითარების აღდგენის ოქმით, დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ბრა—დებულმა ინ----მ მა-----მა მეუღლის-პი---ა იბ-----ას მიმართ განახორციელა ძა—ადობა, კერძოდ: 2018 წლის დეკემბერში, დაახლოებით 13:00 საათზე, მარნეულის რაიონის სოფელ ყი-----ოში არსებულ სახლში, პი---ა იბ-----ას და ინ----მ მა-----ის მფლობელობაში არსებულ სახლში, ინ----მ მა-----მა მარჯვენა გაშლილი ხელის თავის არეში ერთჯერადად დარტყმის გზით იძა—ადა თავისი მეუღლის პი---ა იბ-----ას მიმართ, რის შედეგადაც დაზარა—ებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წე--თ, უნდა გადაწყდეს ბრა—დებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრა—დებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.7. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდადებას მხოლოდ უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო ძირითადად ყურადღებას ამახვილებს ბრა—დებულის უფლებაზე, მოახდინოს მტკიცებულების ავთენტიკურობისა და შინაარსის შედავება. ამის პარა—ელურად, სასამართლო განსაკუთრებით უსვამს ხაზს მტკიცებულების შინაარსობრივ ხარისხს და მის სანდოობას (როგორც სამართლიანი განხილვის კომპონენტს), რადგან თუკი ეს არ იქნება უზრუნველყოფილი, დაირღვევა სამართლის უზენაესობის პრინციპი, რომელიც ევროპული კონვენციის პრე-მბულაშია განმტკიცებული ძირითად ღირებულებად. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მიხედვით, უნდა შემოწმდეს, კონკრეტულად მიეცა თუ არა განმცხადებელს შესაძლებლობა, მოეხდინა მტკიცებულებათა ავთენტიკურობისა და მისი გამოყენების შედავების შანსი. დამატებით, მტკიცებულებათა ხარისხი უნდა იქნეს მხედველობაში მიღებული, მათ შორის, ის გარემოებები, რომლებიც ქმნიან მისი სანდოობის და სიზუსტის ეჭვებს (იარემენკო უკრაინის წინააღმდეგ (Yaremenko v. Ukraine), ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილება, პუნქტი 76). ევროპული სასამართლოს მიდგომა კონკრეტული მტკიცებულების უარყოფის (ავთენტურობა/შინაარსი) თვა—საზრისით გამომდინარეობს სამართლიანი განხილვის უფლებიდან.

3.8. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ აბილ ა—იევმა ჩაიდინა **ოჯახში ძა—ადობა ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძა—ადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა—ისწინებული შედეგი**, დანაშაული გათვა—ისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანა—იზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრა—ის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავა—დებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის

გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვა—ისწინებულ უნდა იქნეს ბრა—დებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვა—ეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალ—იზაციის პრინციპის გათვა—ისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალ—ობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვა—ისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონა—ური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი, რომლითაც ინ-----რ მა-----ს მსჯავრი უნდა დაედოს სასჯელის სახედ და ზომად ითვა—ისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ორ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

4.5. მოცემულ შემთხვევაში, ინ-----მ მა-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.6. გარდა ამისა, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრა—დებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის ნასამართლევი, დაავადებულია არაფსიქოზური დონის ფსიქიკური აშლილობა-ორგა----- პიროვნული აშლილობა (კოდი F07-0 დაავადებათა საერთაშორისო კლასიფიკაციის მე-10 გადასინჯვის მიხედვით), რისი გათვა—ისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალ—იზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრა—დებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძა—ადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრა—დებულის შემდგომი ნორმა—ური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, ახა—ი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის

რესოცი---იზაცია.

5. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

ინ-----მ მა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 209-ე-216-ე, 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებით.

და ა დ გ ი ნ ა:

- 1. ინ-----მ მა-----ი** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვა--ისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 6 თვითა და 5 დღის ვადით.
- 2. ინ-----მ მა-----ს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვა--ოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 25 თებერვლიდან - 2019 წლის 2 სექტემბრის ჩათვლით და დანიშნული სასჯელი ჩაეთვა--ოს მოხდილად.
- 3. ინ-----მ მა-----ის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.
- 4.** განაჩენი კანონიერ ძა--აში შედის გამოცხადებისთანავე.
- 5.** განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პა--ატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემა-- კოპა--იანი